

VAHŞİ DOĞADA BİRLİKTE DAHA GÜÇLÜYÜZ

BEAR GRYLLS

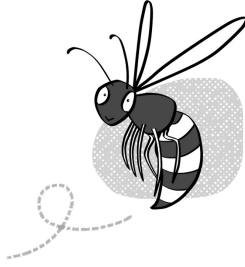
MACERALARI

ÇÖLLE MÜCADELE

1

Aptal Böcekler

Sophie şanslı günündeydi. Beş kişilik takımının geri kalanıyla birlikte sahada koştururken, bunun şimdiye kadarki en iyi kamp tatili olduğunu düşündü.

Sophie Kırmızı takımdaydı. Sarılar iyi bir defansa sahipti. Kırmızılar topu sahanın diğer tarafına her attığında, Sarılar topu tutmayı başarıp atağa geçiyordu. Sonra Kırmızılar topu alıp tekrar Sarılara doğru koşuyorlardı.

1

Oyunun çoğu böyle geçmişti. Son dakikaların içindeydiler ve skor hala 0-0'dı. Sophie aniden aradığı fırsatı bulmuştu. Kaleye yaklaşık dört metre uzaklıktaydı.

Top, sahanın diğer tarafındaki Chloe'deydi. Sarı takımın defansı Olivia, Chloe'nin nn kesiyordu. Chloe umutsuzca topa vurdu ve iyi bir şey olması için dua etti.

Top kavis olarak Sophie'ye doğru havalandı.

Sophie mükemmel bir zamanlamayla sıçradı. Topa kafayla vurabilirdi fakat beş kişilik oyunlarda kafayla vurmaya izin verilmiyordu. Bu yüzden top aşağıya inmeye başlarken havaya sıçramıştı. Top göğsüne çarptı ve ayaklarının önüne düştü.

Sophie ađlara doğru temiz
bir Őut ekti.

- GOL!

Hakem düdüğünü çaldı. Kırmızılar
maçı 1-0 kazanmıŐtı. Taraftarlar sevinçle
bağırıyordu.

Sarılar onları tebrik etti. Olivia koca-
man bir gülümseme sundu.

- Bir dahaki sefere, dedi.

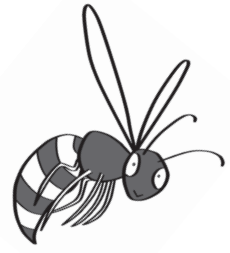
Sophie ve Chloe eŐyalarını almak için
birlikte ta çizgisine doğru yürüdüler.
Uzaktan onları izleyen çadır arkadaŐları
Fatima yanlarına geldi.

Chloe, Sophie'ye bir ŐiŐe meyve suyu
uzattı.

- İçecek alır mısınız?

Sophie tam ŐiŐeyi alırken gözünün ke-
narından hareket eden bir Őey gördü.

Aniden önünde bir eşek arısı belirdi.

Sophie ağzından çıkan çığığa engel olmadı. Böcekten uzaklaşmak için tüm vücuduyla döndü ve elindeki meyve suyunu Fatima'nın üstüne boca etti.

Eşek arısı uçup gitti.

- Oooff, dedi Fatima sırlıslam kıyafetine bakarak.

- Çok üzgünüm, dedi hemen Sophie.

- Senin hatan değildi, dedi Fatima iyimser olmaya çalışarak. Herkes eşek arısından korkabilir. Ama bu benim temiz kalan tek kıyafetimdi...

Tekrar kendine baktı.

- Çadırdan benimkilerden birini getirebilirim, dedi Sophie.

- Bunu yapmak zorunda değilsin, dedi Fatima.

- Evet, diye ısrar etti Sophie. Evet, zorundayım.

Çadırlarına doğru yürümeye başladı. Kısa süre sonra diğer çocuklardan uzaklaşmıştı. Ağaçların arasından gelen çocuk seslerini hâlâ duyabiliyordu. Her zaman olduğu gibi herkes gülüyor, muhabbet ediyor ve bağıırışıyordu.

Çadıra ulaştığında tek başına kalmıştı. Çadırda yalnız kalmaktan hoşlanmıyordu.

Sophie neredeyse korkusuna yenik düşecekti ama Fatima'ya bir söz verdiğini hatırladı. Kıyafeti almalıydı.

Kalbi hızla çarpıyordu, ağzının içi kupkuru olmuştu. Öne doğru eğildi, derin bir nefes aldı

ve çadırın fermuarını açtı.

Kızların malzemeleri sabah bıraktıkları gibi içeride karışık bir yığın olarak duruyordu. Sophie'nin eşyaları çadır girişine en uzak yerde olduğu için arkadaşlarının eşyalarının üstünden zıplamak zorunda kaldı. Çantasının içini karıştırdı.

- Hepsini ıslatıp kirleteceğini biliyorum, demişti annesi. O yüzden fazladan birkaç kıyafet aldığına emin ol.

Sophie, Fatima için bir üst bulana kadar eşya yığınını karıştırdı.

Tam gitmek için geri döndüğü anda en büyük korkusu başına geldi.

Bir çayır sineği yalpalayarak çadırın kapısından içeri girdi.

